

การเขียนโปรแกรมเชิง **Object**

Suphot Sawattiwong
tohpus@gmail.com

การเขียนโปรแกรมเชิงobject

- การเขียนโปรแกรมเชิง**object** คือการสร้างระบบให้กับ **source code** ของโปรแกรม โดยแบ่งแยกหน้าที่และงานออกไปเป็นหมวดหมู่หรือกลุ่มของตัวแปรและ**function**ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกัน โดยเรียกกลุ่มเหล่านี้ว่า **“Object”**
- การทำงานของภายใน **object** เอง ต้องไม่กระทบกับ **object** อื่นๆ
- การขยายความสามารถของโปรแกรมก็เป็นเพียงเพิ่มความสามารถของ **object** หรือ เพิ่มจำนวน **object** เข้าไปในระบบเท่านั้น
- การเขียน**Code** จากการเขียนแบบ **Sequence** พอเปลี่ยนมาเขียนเชิง**object** ทำให้จำนวน **code** น้อยลงอย่างมาก

Object

- การเขียนโปรแกรมเชิง**object** คือการจัดโครงสร้างของข้อมูลที่ใช้ในการเขียนโปรแกรม ให้มีลักษณะเหมือนวัตถุในโลกความเป็นจริง
- **Object** ในโปรแกรมก็เหมือนกับสิ่งต่างๆในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็น หนังสือ, บ้าน, รถยนต์, โต๊ะ แม้กระทั่งตัวของคุณเองก็เป็น **object** เป็นต้น
- โดย **Object** ทุกตัวต้องมีต้นแบบ ซึ่งต้นแบบเหล่านี้เรียกว่า **Class** ในโลกของความจริง ต้นแบบหรือ **Class** ของ **Object** เช่น ต้นแบบของหนังสือ ก็คือเพลตที่ใช้พิมพ์, แปลนบ้าน, ผังการออกแบบรถยนต์ เป็นต้น

Object(ต่อ)

- แบบแปลนบ้าน คือ **Class** และบ้านที่ถูกสร้างจากแปลนบ้านนั้น จะถูกเรียกอีกอย่างว่า **instance**
- ถ้าจะบอกว่า “คน” คือ **Class**
- ทุกคนบนโลก ก็จะเป็น **instance**
- ตัว **object** จะไม่สามารถทำอะไรได้เลย หากเราไม่มีการสร้าง **instance** ของ **class** นั้นๆ เหมือนกับเรามีแปลนบ้าน แต่ไม่มีบ้านจริงๆ

Object ประกอบด้วย

- คุณลักษณะ
- พฤติกรรม หรือ การใช้งาน

Property

- คุณลักษณะ หรือ **Property** หรือ **Attribute** หรือ **field** ซึ่งเป็นความหมายเหมือนกัน คือคุณลักษณะ เช่น ยี่ห้อ(Nokia, iPhone, Samsung), รุ่น(N9, iPhone 4, SII), สี(ดำ, ขาว)
- ยิ่ง **object** มีขนาดใหญ่ จะมีความซับซ้อนของคุณลักษณะ ยิ่งมากตามไปด้วย
- โดยคุณลักษณะ จะเก็บค่าที่ไว้ใช้ใน **object** นั้นๆ
- ดังนั้นเวลาตั้งชื่อจึงควรใช้ คำนาม(**noun**) ในการตั้งชื่อ

Method

- พฤติกรรม หรือ **Method** หรือ **Behavior** หรือ **Operation** หรือ **Member Function** หรือการใช้งาน
- เช่นหากเป็นโทรศัพท์สามารถโทรออกได้, ส่ง **sms** ได้, สามารถเก็บเบอร์โทรได้
- ยิ่ง **object** มีความซับซ้อนมาก ก็ยิ่งมี **Method** มากขึ้นไปด้วยเช่นกัน

ข้อดีของการเขียนโปรแกรมเชิง **object**

- เนื่องจากการเขียนโปรแกรมเชิง **object** ใช้การออกแบบเป็นกลุ่ม **object** และ การทำงานภายใน **object** ต้องไม่กระทบการทำงานของ **object** อื่นๆ ทำให้ **object** แต่ละอันสามารถแยกกันเป็นอิสระออกจากกันได้ ทำให้นำไปใช้ในโปรแกรมอื่นๆได้ เรียกว่า การ **reusable**
- ลดจำนวนความซับซ้อนของการเขียนโปรแกรมลง
- ทำให้แบ่งหน้าที่การทำงานอย่างชัดเจน

Object กับ C#

- ภาษา **C#** กับ มีโครงสร้างของ **object** ซึ่งสามารถสร้าง **class** ของ **object** ขึ้นมาได้เอง หรืออาจใช้งาน **class** ที่ **.Net Framework** ได้เตรียมเอาไว้ เรียกว่า **Base Class** ก็ได้
- การเขียนโปรแกรมเชิง **object** จะต้องประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้
  - การสร้าง **class** ต้นแบบของ **object**
  - การสร้าง **instance** ของ **class** ต้นแบบ
  - เรียกใช้ **instance** ที่สร้างขึ้นมา

สร้าง class ต้นแบบของ object

- โครงสร้างของ class เป็นดังนี้

```
class <ชื่อ Class>  
{  
  
}
```

- ภายใน block ของ class จะเป็นที่เก็บ method และ attribute ของ class เอาไว้ และ ไม่มี attribute ใด หรือ method ใดอยู่นอก class ได้

สร้าง class ต้นแบบของ object (ต่อ)

- Attribute ของ class คือตัวแปรใน class
- Method ของ class ก็คือ function ใน class

ตัวอย่าง Class Person

```
using System;
namespace ClassExample
{
    class Person
    {
        // Attribute
        public string name, surname;
        public bool gender;
        public int age;
        public string nationality;

        // Method
        public void Walk()
        {
            Console.WriteLine("Walk...");
        }
    }
}
```

สร้าง instance จาก Class ต้นแบบ

- สามารถสร้าง instance ได้ดังนี้

```
<ชื่อ Class> <ชื่อตัวแปร> = new <ชื่อ Class>();
```

```
Person me = new Person(); // สร้าง instance
```

การเรียกใช้ **instance** ที่สร้างขึ้น

- เวลาเรียกใช้ **instance** ได้โดยต้องระบุชื่อ **instance** ตามด้วยเครื่องหมายจุด (.) และส่วนประกอบใน **instance** (Attribute หรือ **Method**)

ตัวอย่างการเรียกใช้งาน instance

```
using System;
namespace ClassExample
{
    class Program
    {
        static void Main(string[] args)
        {
            Person me = new Person(); // สร้างinstance
            me.name = "Suphot";
            me.surname = "Sawattiwong";
            me.age= 18;
            me.gender = true;
            me.nationality = "Thai";
            me.Walk();
            Console.ReadLine();
        }
    }
}
```

Constructor

- คือ **Method** พิเศษ ภายใน **class** ที่ทำงานเองแบบอัตโนมัติ ตอน
ที่ **instance** ถูกสร้างขึ้น และ **Method** นี้ต้องมีชื่อเดียวกับ
Class และเหมือนชื่อ **Class** ทุกประการ

```
class <ชื่อ Class>
```

```
{
```

```
    public <ชื่อ Class> (<Parameter>)
```

```
    {
```

```
    }
```

```
}
```

ตัวอย่าง Constructor

```
using System;
namespace ClassExample
{
    class TestObject
    {
        public TestObject()
        {
            Console.WriteLine("Constructor Start...");
        }
        public void SomeMethod()
        {
            Console.WriteLine("SomeMethod Start...");
        }
    }
}
```

ตัวอย่าง Constructor (ต่อ)

```
using System;
namespace ClassExample
{
    class Program
    {
        static void Main(string[] args)
        {
            TestObject myObject = new TestObject();
            // Constructor ทำงาน
            myObject.SomeMethod(); // Some Method
            // ทำงาน
            Console.ReadLine();
        }
    }
}
```

Output

Constructor Start...
SomeMethod Start...

ตัวอย่าง Constructor แบบมี parameter

```
using System;
namespace ClassExample
{
    class TestObject
    {
        public TestObject(int x)
        {
            Console.WriteLine("Constructor Start {0}" ,x);
        }
        public void SomeMethod()
        {
            Console.WriteLine("SomeMethod Start...");
        }
    }
}
```

ตัวอย่าง Constructor (ต่อ)

```
using System;
namespace ClassExample
{
    class Program
    {
        static void Main(string[] args)
        {
            TestObject myObject = new TestObject(7);
            // Constructor ทำงาน
            myObject.SomeMethod(); // Some Method
            // ทำงาน
            Console.ReadLine();
        }
    }
}
```

Output

```
Constructor Start 7  
SomeMethod Start...
```

Destructor

- เมื่อสร้าง **instance** ขึ้นมา จะมีการทำงานในส่วนของ **constructor** ในทางกลับกันก่อน **instance** จะถูกลบออกจากหน่วยความจำ จะทำการ **Destructor**
- ซึ่งเป็นการควบคุม **Garbage Collector**
- ส่วนใหญ่เป็นการคืนค่าในหน่วยความจำที่จองไว้

```
class <ชื่อ Class>  
{  
    ~<ชื่อ Class>()  
    {  
    }  
}
```

Constructor & Destructor

- การเขียน **Constructor** และ **Destructor** จะเขียนหรือไม่เขียนก็ได้ ต่อให้ไม่มี **Constructor** ตัว **instance** ก็ถูกสร้างขึ้นอยู่ดี

การใช้ **this** แทน Class ตัวเอง

- **this** เป็นการเรียกแทน class ที่ตัวเองอยู่
- ช่วยให้แยกตัวแปรที่เป็น **local** กับ **Attribute** ได้

```
public Person(string name)
{
    this.name = name;
}
```